

Ať se glajcha zatřepetá
taky ať to netrvá dlouho
ať se můžem spánkem dát
jako písek deltou nést

Za stěnou čelní
nesmlouvavý strohý polír kárá lenivé
zflikované kouzlo (a ne my) podpírá
co by udělalo přát si víc
a třísknout náradím a zběhnout
?

Ať se někdo na mě zeptá
kdo je tady, zkušený, schválně
na jaký způsob pláštěm vlát?
jak se můžem stále plést
v očích panen
v miskách vah
či v cílech střelců
v touhách vodnářů
?

Ať se glajcha zatřepetá
jenom ať to netrvá dlouho
ať se můžem vážně brát
jako průměr správných cest
klínem klín
vytloukaný zvoní, zaklíná osudí
zalomené přímým strádá, hladoví
co je nutné
dané
předurčené
dobrovolné
náhodné
?

Ať se glajcha zatřepetá
bože, ať to dopadá lépe
ať se můžem spánkem dát
jako příběh klenbou nést
nad podivnou stavbou
k níž jsou plány marné
prázdnem
bílých
míst

Do malé duše
nikterak lehce a skotačivě
ale velmi kriticky
byť i smutně
dokázat nahlédnout
rozumět

?!